

ZŠ Mendíků, Praha 4: Scénář k reportáži Marie Brunerové

Komentář 1: Marie Brunerová, držitelka Stříbrné medaile České obce sokolské, trenérka lyžování, nadšená volejbalistka a celoživotní sportovkyně se smyslem pro fair play i ohleduplnost vůči druhým.

V sokole trávila čas od velmi útlého dětství.

Pamětnice: „*Do Sokola mě přivezli rodiče v kočárku vlastně, protože stále byli tady v Sokolovně.*“

Komentář 2: Celá rodina byla aktivními členy místního spolku, dokonce se finančně podíleli na vzniku sokolovny Michle v roce 1938.

Pamětnice: přibližně „*A byla ta sokolovna postavena bez dluhů, protože všichni sokolové, co tady byli, tak přispívali. (prosím – vystříhnout: My jsme si půjčili od banky, která teď je tam knihovna, tam stála banka.) Od banky jsme si půjčili peníze na tu sokolovnu, teda my, moji předci. No a ti živnostníci, co tady byli po tý Michelský, tady bylo strašně moc obchodů, že jo. Tak ty přispívali, včetně mé babičky a dědečka.*“

Komentář 4: Navzdory válce a oficiálnímu zákazu sokola na podzim 1941, prožívala pěkné dětství. Změna nastala na sklonku války, kdy nacisté poslali tatínka na nucené práce, pětiletá Maruška zůstala sama s maminkou a mladším bratrem. V květnu 1945 vypuklo Pražské povstání a dům, ve kterém rodina Brunerových žila, ostřelovali Němci.

Pamětnice: „*My jsme bydleli pod tou terasou a tam byla tři okna. Jedno okno náš pokoj, kuchyň a sousedů, jo. A oni to střelili tehle přesně šikmo do toho okna (tento kousek, prosím vystříhnout?: „a asi dvě, bylo to z dvojčat, a byla zápalná“) Nejhorší bylo, že barák se otřásl.*“

Komentář 5: Z minuty na minutu přišla Marie Brunerová o svůj domov.

Pamětnice: „*Když to slyšeli, tak máma vyběhla se sousedem nahoru, našťestí to uhasili. No ale... Všude byly střepy a rozstřílená skříň skrz naskrz. Když přijel táta, když utekl z toho nasazení, přijel do Prahy, tak se schovával a neměl do čeho se oblíknout, jen do toho, co měl na sobě. Naše máma taky. Prošlo to dírou do kuchyně a v kuchyni to skončilo v umyvadle a tam to rozbilo všechno.*“

Komentář 6: Po této události musela Marie Brunerová a její rodina jet k babičce schovat se.

Pamětnice „*Já si pamatuju jenom to, že když jsme přiběhli tam dolů k babičce, tak nás ubytovali u koní, my jsme spali u koní a spali jsme pod houněma.*“

Komentář 7: **Zde se celá rodina dočkala konce války. Brzy poté pracovali na obnově Sokola, který byl bohužel po nástupu komunistů opět zakázán. Láska ke sportu navzdory všem útrapám v Marii_Brunerové přetrvávala. Po sametové revoluci ihned pokračovala v činnosti a stala se dokonce náčelnicí Sokolu Michle. Dodnes je ve spolku velmi aktivní a ve volném čase se ráda věnuje fotografování.**